

Ocak, 2019 - Sayı 58

Güzel şeyler bizim tarafta

Hüseyin Arıcı'nın kişisel sergisi "Güzellikler için Savası Medeniyetlerin Güzelleri" 19 Ocak'a dek x-ist'te olacak. Sanatçı, "Omurgasızlar" serisine odaklandığı serginin ana fikri için "Omurgasızlar" serisinin parçaları aydınlatmanın minik birer anıtlardır. Bu anıtlar üsüz bucaksız toplumların insan parçacıklarından beslenir" diyor.

FÇE İSK
isk.egg@gmail.com

Hüseyin Arıcı, x-ist'te gerçekleştirilen ilk kişisel sergisi "Aldanma"dan sonra 19 Ocak'a kadar sürecek "Güzellikler için Savası Medeniyetlerin Güzelleri" isimli sergisiyle izleyici karşısına çıkıyor. İlk kişisel serginin üç farklı serinin üzerine kurulan, son kişisel serginde tek bir seri üzerine odaklanmayı tercih etmiş. Yalnızca "Omurgasızlar" serisine yönlenen sanatçı resim, heykel ve enstalasyonlarla sunuyor. Serginin çan fikrini Arıcı şöyle anlatıyor: "Omurgasızlar serisinin parçaları aydınlatmanın minik birer anıtlardır. Bu anıtlar uçur bucaksız toplumların insan parçacıklarından beslenir. Biz işlev eden omurgasız canlılar, rahatsız edici yöllerimizin karakterleridir. Bu karakterler de zorbalıklardan, katliamlardan, istismarlardan, sosyal ayrımlardan, kibirlerden ve aç gözlülüklerden beslenir. Kısaca bu küçük anıtlar aç ahlâmın değil, kalbinizin karanlığını onurlandırmanın peşindedir."

Güzel nedir? Çirkin nedir? Böcekler hepimizin çirkin olabilir mi? Daha güzel için yok edilen güzelliklerin ve güzelliklerin katli olan medeniyet anısına bir sır yazabilmek mümkün mü? Hüseyin Arıcı ile tüm bu soruların cevaplarını aradık; şir, resin ve güzellik olgusu üzerine konuştuk.

"Güzellikler için Savası Medeniyetlerin Güzelleri" ile ilk serginizi "Aldanma" arasında bir yıl var. İki serginin arasında tema, kompozisyon, malzeme seçimi açısından nasıl farklar var?

"Aldanma" benim alışıma kişisel sergim. Kendisinden önceki beş projemin yanı sıra farklı serinin tek bir başlıkta toplandığı bir sergi oldu "Aldanma", 2010'dan 2017 yılına kadar birbirine bağlantılı üç seride seçtikleri yer verdim. Son üç yıldır "Omurgasızlar" ismini verdiğim bir seriyi ıngırsaydım. Bu seride "alacak tabiatlı" insanların kendine model aldım. Argo'da "omurgasız", cezaletini doğrultusunda her neke gürelece, kayıyal ya da düzensiz insanlara yapılan bir vakıftır. Benim yapmaya çalıştığım ise omurgasız canlılarla omurgasız insanların anlamaya çalışmaktır. Bu seri benim kronolojik olarak sona bıraktığım bir seri. Şimdi "Aldanma" serisinden devam ederek "Güzellikler için Savası Medeniyetlerin Güzelleri" isimli yeni bir başlıkla "Omurgasızlar" serisine devam ediyorum. Bu bir yıllık süre içinde yeni bir malzemeyi geliştirmek beni epey zorladı. Modelaj becerim bu seriyi birleştire epey geliştirdi. Şimdi sabırsızlıkla yeni çalışmalarla başlamak istiyordum. Bu seride çok fazla üsüz kullandım; karakalem, suluboya, akrilik, modelaj, modelaj üzerine yağlıboya gibi farklıde üsüz, dırdırdıgı bütin tekniklere yer verdim ve ayrıca bir sır yazdım.

"Güzellikler için Savası Medeniyetlerin Güzelleri" aşında sizin yazdığınız bir sır. Bu sır, sizin isaret ettiği noktayı biziyle paylaşmak ister misiniz?

Liseden beri hiç sır yazmamıştım. Çünkü çok yapay bir düzene olduğumu düşünüyordum. Şirdeki kurğumun beni rahatsız eden yanını bulamamış olmamın rahatsızlığıyla ondan uzak durdum. Ahlâmın oğlu Can tam bir sır aşığı ve büyük bir heyecanlı yazmaya devam ediyor. Yazdıkları da benim sır yazmam biddiğim düşündüğüm gibi kafiyeli ve belli bir düzene sahip şirler değil. Dadaist bir ruhla yazılmış fakat içinde biraz kontrol ve kurgu katılmış şirler. Bu sergi için hep aklımda bir ağıt vardı. Çağın güzelliklere kurban ettiği bütün sevdiğim için. Bu ağıt yerine Can'ın sayesinde bir sır yazmaya tercih ettim. Şirin isaret ettiği tek nokta insan, güzellik de bu şiri okuyanlar. "Evet ne baklı, insanlık böyle" diyerek hiç üzerine almıyan güzel insanlar. Açık bir sembolle düzeni aşıladı.

Serginizdeki işler, izleyiciyi sanki bir arkeolojik müzeye gezdirmiş gibi hissettiriyor. Heykel ve enstalasyonların hikayelerinden, birbirleriyle kurdukları ilişkiden bahsedebilir misiniz?

Ben bu sergide Paleolitik döneme ait kadın heykellerini yorumladım. Bu heykellerin döneminde birçok olumsuz sebepten ötürü sanatçıların tarafından şekillenmiş. Ben meyve kurları, güllük kurları ve et kurlarıyla minik topluluklar yaratmayı amaçladım. Bu topluluklar doğrusu yanısıra aynı etme zahmetinde bulunmadan bütün gaza gelebilen ortak zihinlerin eylemlerini kurlarıyla yüzyerde yerlerini alıyor. Merkezde ne varsa onu tüketmeye ya da bozmaya odaklı bir eylem bu. Kimi zaman anıtları, kimi zaman sans almak için yapıp sanatçıların markaları. Şirde varlığımdaki kurları büyük veya çok daha küçük yapıyor. Buradan kaynaklı çalışmaların isimlerini de bu şirin içerisinde seçerek ve da çalışmalarını isimlerinden şirde kurları ekleyerek devam ettim. Aşında şirde bütün çalışmalar bir aynı içinde haliyle çalışmaları da birbirine ilişkilili.

"Omurgasızlar" aydınlatmanın birer anıtı niteliğini taşıyor. Bu küçük anıtlar, bu anıtların neyi, kimi temsili etkileri konuşabilir miyiz?

"Omurgasızlar"ın merkezinde onların güzelini veriyor. Güzellik onlar tarafından kusatılıyor. Bir merkez olmadığında hareketleri düzensizleşiyor, bazen de yigilmaya başlıyorlar. Bu hareketleri insan tepkileriyle benzer. Bir merkez varsa dikkat ona ve etrafı tehdit edebilecek seylere çevrilir. Merkez yoksa dikkatler dağılır, hareketler düzensizleşir. Tıpkı güneş ve yörüngesine oturmuş her şey gibi. Benim böceklerin amacı taşkınlık yaratmak ve yok etmek."

Hüseyin Arıcı, "Kadın Heykelleri II", modelajlı bürünce üsüzler yağlıboya, akrilik, çerçeve, 10x10cm, 2018

"Omurgasızlar"ın merkezinde onların güzelini veriyor. Güzellik onlar tarafından kusatılıyor. Bir merkez olmadığında hareketleri düzensizleşiyor, bazen de yigilmaya başlıyorlar. Bu hareketleri insan tepkileriyle benzer. Bir merkez varsa dikkat ona ve etrafı tehdit edebilecek seylere çevrilir. Merkez yoksa dikkatler dağılır, hareketler düzensizleşir. Tıpkı güneş ve yörüngesine oturmuş her şey gibi. Benim böceklerin amacı taşkınlık yaratmak ve yok etmek."

olabildiğince kabahatli buluyorum ki bu dalga kendini kaptırmayayım diye. Öyle garip bir hal var ki üzerinde. Testire kurban verilen insanların anısına şir zengin olduğu için karam-fil değil de gül bırakılmış söyleyen duyarız bir insanın zenginliğine gülerken karşılık veriyoruz. Savaklarda öldürülen insanların fotoğraflarını çekerek onları özlüyor. Neden? Merak ediyorum, neyi taahhüt ediyoruz? Savası yaratmış insanların, kurumlara dolu insanla savası mağdurları çocuklarının vasaatlarını bunayla altına alıp bir çocuğa bey fotoğrafı tasvir edip neyi pazarlamaya çalışıyor? Petrole bulamamış kurları yemek için mi temizliyoruz? Yeni ağaçları kesmek için mi dikiyoruz? Hiç bu tutarsızlıklar bu anıtlar oluşturuyor. Aklima gelmesin bir şir şeyi olmasına ayrıca dua ediyoruz. İki ki birçoğunu hatırlıyorum.

Güzel, dönmeye ve yerel olarak değışiklikli gösterimi bir kavramdır. Siz de "güzellik" kavramı üzerinde duruyorsunuz. Peki nedir "güzellik"? Genel geçer bir tanım var mıdır?

Genellenemeyeceğini düşünüyorum. Çoğunluğun güzel kabul ettiği seylere bazen itici geliyor. Hiçbir zaman da bunu tartışmaya kalkmıyorum. Ama insanların güzel yurularını dinlemeye çok değer veriyordum. Bir ağaçtan, mükten bahsetmesi bunlar benim için çok değerli çünkü güzel kılpların genişliyor. Daha fazla güzel seçeneğim oluyor. Tabii bir işkenceyi ya da zorbalığı güzel bulmaları tahammül edemiyorum.

Güzellikleri ya da o güzellikler için savaslarını çerçevelemek nasıl bir süreç?

İnsanın güzel tutumu çok çeşitli, bençilik ve empati yokluğu çoğunluğun hastalığı olduğu için sorunlar başlıyor diye düşünüyorum. Kendi güzelliğini yaymak ve genelileştirmek istiyoruz. Bize benzemeyen çeşitliyor hasta veriyoruz. Savaş da burada başlıyor. Kendi güzellik için savıyor insanlar. Genel sıyahının güzelliği algısını kabullemeyen şeytanın pençelerinde şekilleniyor medeniyet.

Sergide "medeniyet" kavramını nerede, nasıl konumlandırıyorsunuz?

Yalnızca güzel sermaya sordüğünde aldığı yanıtın içinde saklı, benim karmım ağırtan "medeniyet" kavramı, o bounuzları ve pençelerin korkusuzla şekilleniyor. Genellemeye çalışıyor. Zorlanıyor ya da alıştırmaya çalışıyor medeniyetlere.

"Daha güzel için yok edilen güzelliklerin ve güzelliklerin katli olan medeniyet anısına bir sır yazabiliş mümkün mü?" sorusuna siz nasıl yanıtladınız?

Bir sır yazmaya çalışarak, sorunun yanıtını aradım. Bu şirin her bir satırında çalışmalarımı şekillendirdim. İnsanın yapıpı, Adeni ile yaratıldı. Yapırlar, ayırlar sığınak oldu, sığınadık artık hiçbir yapıya. Yapırganı yerini medeniyet aldı. Medeniyet ise çerçeveni yarattı. Kendi için kaç çerçeve denedi belki, kaçında ka-

rarası kaldı. Şimdi, Seçilen çerçevenin içindedir. Güzellik çok mu etkisizdi de bu çerçeve sana layık görüldü. Sen olmaz neyin de sana şir komulu. Ark etmedin mi hâlâ nasıl boyandı güler sana seçilen çerçeveyle. Nasıl güzel oldun parseline. Yenis değıti sen de öldürdün. Sonra bami başkalarıyla paylaştın. Kibele'nin omru de keleşek misali, kan ile doğdu kan ile öldü. Yer ve gök Parçalanarak, yanarak, yanılarak Olmadı mı? Geceğen çatmış as olmas, gök taş dırdıgı su olmas, sen olmusun, ben olmusum... Bereketin Tanrı'sı ne bıraktı yerlere, gökleri. Karınca da bereket ya hanı. Üredikçe üredin. Anladım şimdi Kibele ne bıraktı, yerlere, gökleri.

Sığınamı olduk gene hiçbir yere. Sevdanın çiçekleri Medeniyetin bağlarında yaratıldı. O bağlar da bakınca bağ olmuş bami koca dağlardan. Ne bağlar kaldı artık, ne de dağlar. Uygurluğun hasretini ne yok edebilir ki Yok olma telası başlandı. Bu bütün yürekli ükretti. Yılgımaya da başladık Güneşimizi bile yerken, yörüngesiz kaldık. Şimdi, Merketin nerede? Ara onu küçük parseline. Sıkımsı o da benim gibi güzel bir çerçeve. Hen güzel değıtiğin de nedir? Ben güzel değıtim. Sen güzel misin peki... Güzellikler için savasımız mı? Medeniyetin güzellikleri...